

SOURCES FOR ARGUMENTS THAT G-D EXISTS

By Rabbi Dr. Nachum Amsel

These sources are from the book, "The Encyclopedia of Jewish Values" published by Urim, or the upcoming books, "The Encyclopedia of Jewish Values: Man to Man" or "The Encyclopedia of Jewish Values: Man to G-d" to be published in the future.

1 רמב"ם, הלכות יסודי התורה, הקדמה, א:א

לידע שיש שם אלוה...
יסוד היסודות ועמוד החכמות לידע שיש שם מצוי ראשון והוא ממציא כל נמצא וכל הנמצאים משמים וארץ ומה שביניהם לא נמצאו אלא מאמתת המצאו:

2 רמב"ם, ספר המצוות, מצוה א

מצוה א - היא הצווי אשר צונו להאמין האלהות והוא שנאמין שיש שם עלה וסבה הוא פועל לכל הנמצאות

3 רמב"ם, מורה נבוכים ב:א

...אחר כן נאמר, כי כל מחויב המציאות בבחינת עצמו, ראוי בהכרח שלא תמצא למציאותו סיבה, כמו שנוכר בהקדמה העשירימה; ולא יהיה בו רבוי ענינים כלל, כמו שנוכר בהקדמה האחת ועשרים; ולזה יתחייב שלא יהיה גוף ולא כח בגוף, כמו שנוכר בהקדמה העשרים ושתים. הנה כבר התבאר במופת, לפי זה העיון, שיש נמצא מחויב המציאות בבחינת עצמו בהכרח, והוא אשר אין סיבה למציאותו, ואין בו הרכבה, ולזה לא יהיה גוף ולא כח בגוף, וזהו ה' - יתגדל שמו!

"Concerning the Jews", Harper Magazine, March, 1898 (4)

5 ספר הכוזרי, חלק א, נו-סא

(נו) אמר החבר: השמעת על אמה החולקת בדבר השבוע הידוע לכלנו המתחיל ביום ראשון ונשלם ביום השבת וכיצד הודו בזה אנשי סין ואנשי איי המערב האם היתה בזמן מן הזמנים התחלה לדבר בצבור ובהסכמה כללית:
(נח) אמר הכוזרי: דבר אשר כזה יתכן אמנם בהסכמה כללית אך זו היא השערה רחוקה ויותר קרוב לראות סבת הדבר בהיות כל האנשים בניס לאדם או לנח או לאיש אחר וקביעת השבוע נמסרה להם בקבלה מאביהם הראשון:
(נט) אמר החבר: אכן לזה כונתי וכן גם הספירה העשרונית הסכימו עליה כל בני האדם מן המזרח ועד למערב כי אי זה טבע הביאם להתעכב בספירה דוקא ליד המספר עשר אין זאת כי אם מקבלת היא הספירה מן האיש הראשון שהתחיל בה:

(ס) אמר הכוזרי: ואיך תחלש האמנתך במנין לבריאת העולם על ידי מה שיספר על אנשי הדו כי יש להם מסורות ומנהגים הקיימים לפי מה שהם חושבים לברור אלף אלפי שנים:

(סא) אמר החבר: דבר זה היה מחליש את האמנתי אלו היתה לאנשי הדו במנין זה שיטה מקבלת או ספר שהסכים עליו כל העם ללא מחלוקת אבל דבר כזה הלא איננו אתם להפך האמה המחזיקה במנין ההוא היא אמה שאין אתה מסרת ואין אצלה ברור ענין לאמתו בדבריהם על המנין מתכונים הם רק להכעיס את בעלי הדתות כשם שהם מכעיסים אותם בפסילי אלילהם ובלחשיהם ובתחבולותם המועילים להם לדעתם בזים הם לכל האמרים כי יש בידם כתבי קדש מאת האלוה והם עצמם אין להם כי אם ספרים מועטים שחברום יחידים מבני אדם אשר יאמין בהם רק מי שדעתו קלה ספרים שאין מדרגתם כי ככתבי האצטגנינים והם הכוללים תאריכים של רבבות שנים או כספר עבודת האדמה הנבטית בו הזכרו שמותיהם של ינבושד וצגרית ודוונה שלדברי הספר היו לפני אדם הראשון ינבושד נאמר שם היה רבו של אדם הראשון) וכיוצא באלה:

6 ויקרא כה:ג-ה

שש שנים תזרע שָׂדֶךְ וְשש שנים תזמר פְּרֶמֶד וְאֶסְפֶּת אֶת-תְּבוּאָתָהּ: וּבשָׁנָה השְׁבִיעִת שְׁבֵת שְׁבֵתוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ שְׁבֵת לִיהוָה שָׂדֶךְ לֹא תִזְרַע וְכֶרֶם לֹא תִזְמַר: אֵת סְפִית קְצִירָךְ לֹא תִקְצֹר וְאֵת-עֲנָבֵי נִזְיָרְךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שְׁבֵתוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ:

7 מדרש, ספרא בהר ג:ז, רמב"ם, הלכות שמיטה ויובל י':טז

עד שנת היובל שלא יכנס בה כלום נמצאת אומר שדות וכספים משמיטים כאחד. יובל מוציא בתחילתו והשביעית משמטת בסופה.
... יובל משמיט קרקע

8 ויקרא כה: יט-כב

וְנִתְּנָה הָאֲרֶץ פְּרִיָּה וְאֶכְלֶתֶם לְשִׁבְעָה וַיִּשְׁבַּתֶּם לְבִטַח עֲלֶיהָ: וְכִי תֵאמְרוּ מֵה-נֹאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית הֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נֶאֱסַף אֶת-תְּבוּאָתֵנוּ: וְצוֹיְתִי אֶת-בְּרַכְתִּי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית וְעָשִׂית אֶת-הַתְּבוּאָה לְשִׁלֵּשׁ הַשָּׁנִים: וְזָרְעֶתֶם אֶת הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִת וְאֶכְלֶתֶם מִן-הַתְּבוּאָה יָשׁוּן עַד הַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִית עַד-בּוֹא תְּבוּאָתָהּ תֹאכְלוּ יָשׁוּן:

9 שמות כג: יז, לד: כג

שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאָה כָּל-זְכוּרָךְ אֶל-פְּנֵי הָאֲדֹן ד':

10 שמות לד: כד

כִּי-אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנִיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת-גְּבֻלְךָ וְלֹא-יִחַמֵּד אִישׁ אֶת-אֲרָצְךָ בְּעִלְתְּךָ לְרֵאוֹת אֶת-פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה:

11 ויקרא יא: ב-ג

דַּבְּרוּ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הַחֲזִיהַ אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל-הָאָרֶץ: כָּל מִפְרָסֹת פְּרָסָה וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת פְּרָסֹת מְעֵלֶת גֶּרֶה בְּבִהֵמָה אֹתָהּ תֹאכְלוּ:

12 ויקרא יא: ד-ה

אֲף אֶת-זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעְלֵי הַגֶּרֶה וּמִמִּפְרָסֵי הַפְּרָסָה אֶת-הַגְּמֵל כִּי-מַעְלָה גֶרֶה הוּא וּפְרָסָה אֵינְנוּ מִפְרָסֵי טְמֵא הוּא לָכֶם: וְאֶת-הַשֶּׁפָּן כִּי-מַעְלָה גֶרֶה הוּא וּפְרָסָה לֹא הַפְּרִיסָה טְמֵאָה הוּא לָכֶם: וְאֶת-הַחֲזִיר כִּי-מִפְרָסֵי פְרָסָה הוּא וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת פְּרָסָה וְהוּא גֶרֶה לֹא-יִגֵּר טְמֵא הוּא לָכֶם: מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וּבְנִבְלָתָם לֹא תִגְעוּ טְמֵאִים הֵם לָכֶם:

13 דברים יד: ז-ח

אֲף אֶת-זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעְלֵי הַגֶּרֶה וּמִמִּפְרָסֵי הַפְּרָסָה הַשְּׁסוּעָה אֶת-הַגְּמֵל וְאֶת-הָאֲרִנְנֶת וְאֶת-הַשֶּׁפָּן כִּי-מַעְלָה גֶרֶה הֵמָּה וּפְרָסָה לֹא הַפְּרִיסוּ טְמֵאִים הֵם לָכֶם: וְאֶת-הַחֲזִיר כִּי-מִפְרָסֵי פְרָסָה הוּא וְלֹא גֶרֶה טְמֵא הוּא לָכֶם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וּבְנִבְלָתָם לֹא תִגְעוּ:

14 משנה אבות א: א

משה קבל תורה מסיני. ומסרה ליהושע. ויהושע לזקנים. וזקנים לנביאים. ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה.

15 דברים יב: כא

כִּי-יִרְחַק מִמָּךְ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ד' אֱלֹקֶיךָ לְשׂוּם שְׁמוֹ שֵׁם וְזָבַחְתָּ מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאֲנֶךָ אֲשֶׁר נָתַן ד' לְךָ פֶּאֶשֶׁר צוֹיְתָךְ וְאֶכְלֶתָ בְּשַׁעְרֶיךָ בְּכָל אֹתוֹת נִפְשֶׁךָ:

16 דברים ו: ו

וְקִשְׂרֶתֶם לְאוֹת עַל-יְדֵיךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:

17 שמות כ: ט-י'

שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל-מְלֹאכְתְּךָ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת לַד' אֱלֹקֶיךָ לֹא-תַעֲשֶׂה כָל-מְלֹאכָה אֹתָהּ וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עִבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וּבְהֵמְתְּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ: